

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE JANY KOPÚNOVÉ – DĚTSKÁ PRÁVA V RÁMCOVÉM VZDĚLÁVACÍM PROGRAMU PRO ZÁKLADNÍ ŠKOLU A JEJICH APLIKACE DO VYUČOVACÍHO PLÁNU

Práce Jany Kopúnové „Dětská práva v Rámcovém vzdělávacím programu pro základní školu a jejich aplikace do vyučovacího plánu“ je prací, jejímž cílem je být nástrojem učitelům pro vysvětlení pojmů, historie a současnosti práv dětí a nalézt vhodnou a inovativní formu jak o právech dětí vyučovat. V tomto smyslu se jedná o velmi potřebnou práci a nelehký úkol, kterého se diplomantka zhostila.

Práce autorky Kopúnové je rozdělena do čtyř částí – části A, úvodní seznámení s Rámcovým vzdělávacím programem, části B, v níž nás seznamuje s historií práv dětí a s organizacemi na jejich ochranu. Část C, v níž představuje metody, které hodlá použít v praktické části práce a konečně na závěr následují samotné metodické listy a zkušenosti s výukou vlastního vytvořeného materiálu.

Jsem přesvědčen, že vlastní výukový materiál vytvořený diplomantkou – tedy str. 39 až 72, je dobrým materiálem a může být vhodným a užitečným pomocníkem učitelům při jejich výuce o právech dětí. Po obsahové stránce se jedná o zdařilý materiál.

Za problematické považuji řazení textů a též otázku citací zdrojů. Na příklad na stranách 9 až 19, kde je pojednán Rámcový vzdělávací program se jedná o dokument převzatý s menšími úpravami a jako takový se mohl objevit spíše v příloze. Autorka alespoň odkazuje na zdroj ze kterého dokument převzala. To však již nečiní například u odkazu č. 8, kdy se jedná o text zkopírovaný ze stránek UNICEF, což však není uvedeno. Stejně tak celá strana 27 je stranou okopírovanou ze stránek www.helcom.cz (Český helsinský výbor), aniž by toto bylo zmíněno.

Rád bych se autorky dotázal, z jakých zdrojů čerpala při psaní „Pracovních listů“, na příklad listu č. 1. Ashikův příběh, kde diplomantka uvádí, že se jedná o skutečný příběh, ale není zřejmé jakým způsobem se ho dozvěděla.

V přílohách u doslovně přejatých materiálů, jako je například text z internetové stránky „Linky bezpečí“ již zdroje uvedené jsou.

Přehled internetových zdrojů bohužel absentuje v přehledu použité literatury.

Ve smyslu výše poznamenaného je třeba konstatovat, že práce je zdařilá, doporučuji ji k obhajobě. Otázkou však je, aby autorka při obhajobě vysvětlila původ zdrojů jinak zdařilého výukového materiálu. Vysvětlení autorky by pak mohlo mít vliv na klasifikace. Pokud se jedná o původní materiál navrhuji klasifikovat – velmi dobře.

PhDr. Salim Murad

V Českých Budějovicích dne 23. 5. 2007